

som der ialt findes omkring Fæstningen Kjøbenhavn. Det er indlysende, at „Afstanden fra Hovedreserven bliver langt kortere“ i en lille Cirkel end i Afsnit af en meget større, og tillige maa der gjøres Regning paa en meget vidtstrakt Rystbevogtning. Blandt de som Exempler anførte Byer findes forøvrigt ingen af Kjøbenhavns Størrelse; af de nævnte større Byer har Antwerpen formentlig nu ca. 150,000 Indbyggere, Strasburg 100,000 og Metz 60,000, medens Sammenligningen forøvrigt væsentligst maa bero paa Kjendskab til de paagældende Terrainforhold.

Endvidere henviser Ministeriet til en fransk Forfatter, hvis Autoritet dog ikke kjendes, der beregner ca. 1 Mand's Besætning pr. 2 løbende Men af Forsvarslinien, medens Kjøbenhavns ydre Forsvarslinie angives til ca. 50,000 Men (vil formentlig med Amager blive ca. 54,000 Men), og den indre Linie til ca. 24,000 Men (vil blive ca. 40,000 Men). Andre Forfattere have formentlig stillet større Fordringer, og det synes ogsaa, som om Ministeriet selv ved de foreløbig projekterede Fæstningsanlæg i Sjælland har krævet en forholdsvis stærkere Besætning, ca. 10,000 Mand pr. Mil.

Flerparten, der ikke selv herom kan danne sig en tilstrækkelig begrundet Dom, skal henvises til den af Ministeriet citerede Kommissionsbetænkning af 24de August 1872, der under Forudsætning af en Enceinte og en fuldstændig Fortrækte foran hele Linien til Støtte for Forsvaret, angiver Besætningens Styrke — Alt efter Forsvarets Vægt — til mellem 34 og 44,000 Mand, medens den ovenfor anførte Erklæring fra Ingenieurkorpsets og Artilleriets Chefer af Januar 1873 kræver en Minimumsbesætning af 40,000 Mand. Det maa herved bemærkes, at disse Talangivelser knytte sig til et Fæstningsanlæg af betydelig snævrere Omfang end det nu foreslaaede, og der vil være grundet Anledning til at spørge: i hvilken Tilstand vil en saadan Hær befinde sig, naar den i 14 Miles Afstand fra Fæstningen maatte

have gjort et mislykket Forsøg paa at afvise en Landgang?

Ministeriet har imidlertid troet at kunne fastholde det mindste Tal (34,000), som Kommissionen nævner, og giver sig derefter isærd med at undersøge, hvorledes denne Styrke kan bringes tilveie af Sjællands Mandskab.

Skjøndt Udvalgets Skrivelse var af 23de Januar, og man altsaa maatte antage, at Ministeriet vilde beregne Styrkelisterne for Januar 1883, forsaavidt man ikke for denne Beregning vilde tage det samme Udgangspunkt som for Proviantberegningen, nemlig 1ste April, saa har Ministeriet valgt en anden, som det synes, vilkaarlig Dato, nemlig 1ste December 1882. Naar henfes til den da forhaandenbærende Militærstyrke, er denne Dato unegtelig ogsaa heldig valgt, idet Aarets hele Tilgang af nyt Mandskab er foregaaet — det sidste Hold er indfaldt 1ste November, medens Aprilholdet endnu er til Tjeneste indtil 15de December —, men Afgangen først sker 1ste Januar ved Overførelse til Forstærkningen og Aftjening af denne. Det maa saaledes antages, at man har regnet med en Aargangs Mandskab mere, end der vil være tilstede om Foraaret paa det Tidspunkt, da et Angreb ellers er forudsat som sandsynligst.

Hvorledes de anførte Tal er sammensat af de enkelte Aargange, fremgaar ikke af Skrivelsen; men forudsat, at den ovenberørte Formodning er rigtig, vil den 1ste Januar af Aargangen 1875 henved 3,000 Mand sjællandsk Mandskab være overført til Forstærkningen, og henved 2,000 Mand affædigede af denne. Det hele anslaaede Tal efter Styrkelisterne vilde herefter være ca. 38,000 Mand, hvilket omtrent stemmer med den ved Krigsspillet 1878—79 forudsatte Beregning.

Ministeriet har herved troet at kunne gjøre Regning paa alt vaabenøvet Mandskab fra Sjælland og Smaaøerne (Møen, Lolland og Falster). Ogsaa denne Forudsætning vil imidlertid helt eller delvis kunne briste, naar fjendtlige Skibe lægger sig i Smaaøendene,